

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Η υπό των αναγνωστών μας αποστελλομένη συλλογασία και μη συνοδευομένη υπό δικαιώματος κρίσεως δέν λαμβάνεται εν' όψη.

Κοσμοπαιδιστικόν. Μά; γράφετε.

Αγαπητό μου Μπουκέτο, Αυτό που σου έστειλα είναι το πρώτο μου φιλοσοφικό έργο από την ρεαλιστική μου σειράν. Άμα μου το δημοσιεύσεις θα σου τα στείλω όλα τα άριστουργήματά μου. Όσο για το δικαίωμα έκκληξσεως δέν σου στέλνω γιατί... κλπ. κλπ.

Τό πρώτο όμως αυτό «φιλοσοφικό» σου έργο, τό «ήρωιστικό σου», όπως τό αποκαλείτε δέν είναι πετυχημένο. Έχει βέβαια... ύψηλά διασημάματα, έχει... βάθος, είναι βαθύ ίσως όσον και ή πηγάδα του Βελανή, αλλά άπλοσο... δέν είναι ποιήσις ούτε παλαιά, ούτε «μοντέρνα» ή μάλλον «Μοντερνα», ως την γράφετε. Προς άπόδειξιν των κρίσεών μου απεύθην δημοσιεύομεν εδώ και τό πολυδύηχτόν σας. Βισαλά

ΤΑ ΔΥΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ

Νόμισα, πως γράφοντας ένα μυθιστόρημα μέσα στο όποιον γράφο τα αίσθηματά μου και νοιώθοντας ένα αίσθημα χαράς, θά μπορούσα μέσα στο νέο μου αίσθημα να πνήξω τό παλιό μου αίσθημα... του έρωτος.

Και μέσα σ' αυτό τό νέο αίσθημα έπνευσε τό παλιό μου αίσθημα και νόμισα πως θά ήμουν πιά έντεχνιασμένος άλλ' όταν ένιωσα τό παλιό μου αίσθημα να με κυριεύει τό νέο αίσθημα όχι μόνον δέν μπορεί να με βοηθήσει να πνήξω μέσα σ' αυτό τό παλιό μου αίσθημα.

άλλά με κάνει να ύποσφάρο [περισσότερο

Και αυτό τό νέο αίσθημα, [έπειδή δέν θέλω να μεγαλώη ό πόνοσ μου, θά πωσω πιά να τό νοιώσω, σελζοντας τό μυθιστόρημά [μου...

Ο Ιβίαν, Χαλκίδα. Μά; γράφετε :

«Είμαι μεθήτρια τρίτης Γυμνασίον ως έκ τούτου οι γνώσεις μου μικραί. Άλλ' έπειδή μ' άρέσει πολύ ή ποιήσις ήρχισα ν' άσχολοίμαι πρό καιρού εις αήτην άν και οι γνώσεις μου δέν μου τό έπιτρέπουν. Μετωξύ των άλλων μου ποιημάτων είναι και τό κάτωθι. Σάς παρακαλώ λοιτόν να φανήτε όλίγον ένπικτικώς όστε να περιλαβή τό όμορφο «Μπουκέτο» σε μιá γωνιά κι' αυτά τό ποιήματάκια. Θά προσμένω λοιπόν, έαν δέν τά θεωρείτε άξια για τό «Μπουκέτο», άπάντησιν εις την τελευταία σελίδα».

Δημοσιεύομεν εδώ τό β' άπειλι ποιήμα σας. Νατο... Καμαρώσε τό...

ΕΙΜΑΙ ΦΘΙΣΙΚΙΑ :

Όλεσ στα χρόνια μου γλεν κι' όλες πηδούν σπου; δρόμονόν τά χείλη μου σφαλ- πόν δυό και πλέον χρονους τό πρόσωπό μου π' ήταν κόκκινο όσάν τό παγωμένο αίμα έσβυσε λάθηκε εις, σιγά κι' έβάφτηκαν με κρέμα. Ω ή καυμένη τι τραβώ

όλοι με φόβο με κοιτάζουν κι' οι ίδιοι άκωχη, οι γονεϊς κι' αυτοί ν' άηδιάζουν

τι περιφρονήσι εν' αυτήν θεά τι συμφορά μου πέσει μετό άπ' τή ζωή πέρνοντας και την κ' ροδιά μου!

Ελπίδες δέν υπάρχουν εις έμέ Νά πάω ξανά σχολείο, Γιατί σε λίγο θά κλεισθώ Στ' Ατ Γέννη τό Ναζροτραφείο.

Άλλά προς Θεού γιατί αυτή σας ή άπελπισία... Αύτά έγγραφε πάλαι ποτέ ό άείμνηστος Άχιλλεύς Παράσος Σεις διως; Τόσο νέα; Τι εις θέλετε τί; λύπες, τίς άπελπισίες, τό μικροβιατό γεγοτασις; Έκτός άν δει γράφετε συμβαίνει πραγματικώς. Έν τοιαύτη ποιητικώσι σας ζητούμε συνώμη για τό άτοπο κέρι μας... Μα τ' ο η ν Π ε ρ ι ο σ τ ε ρ ά. Ένταύθα Τό ποιήμα σας όχι δημοσιεύσιμο δυστυχώς. Όσο για την άπορία που διατυπώνετε σ' αυτό δέν είναι και τόσο δύσκολο να οδύ την λύσωναι. Τι είναι ό έρωσ; Και θέλετε να οδύ; τό έξηγησιν οι άναγνώσται του «Μπουκέτου»: Έρωτευθήτε και θά τό καταλάβετε άμέσως. Τά κ' η ν Κο υ β ε σ η η. Θά σας άπαντήσωμε. Ούδεις μίναι άναπάντητος. Γ. Φ λ ω ρ ό π ο υ λ ο υ. Σ' έλιους άπαντήσω. Γιατί τόση άπεισιοδοξία. Τό ποιήμα σας όχι έπιτυχές. Γ. Β ο υ ρ ι α τ ε ζ η ν. Τό ποιήμα σας άνεπιτυχές. Γ λ α δ κ ο ν Π ρ ω κ ε σ α ν. Χωρίς δικιώμα κρίσεως τό στείλνται. Α. Σ υ μ κ ω ν ι δ η ν. Οι σίχιοι σας άνεπιτυχις. Κ. Κ α ρ α κ α ρ α ν. Τό διήγημά σας κινεϊκό; άνεπιτυχές. Ααβάστε Έλληνας διηγηματογράφος. Α η μ. Ν ά κ ο ν. Τό άνηκότακι σας κακογραμμένο. Μί μ η ν Π α π α δ ά τ ο ν, Ζάκυνθος. Τά χειρόγραφα δέν επιστρέφονται. Τό μυθιστόρημά σας «Ο Χαράμπος και ή Ντίνα» όχι καλό. Σας τό στείλωμε, με την συμβούλην να τό σχί'στε μόλις τό λάβετε. Είπε-μεταξύ μας αυτό-φρικαλιόν... Α η μ. Π α π α δ ά μ. Αιδιόν. Τό ποιήμα σας εις άκρον άνεπιτυχές. Νά και τό δυό πρώτο τετοόταχα για δείγμα

Ένα παιδί, μικρό παιδί όπου τό λέγε διαμαντή γιατί τό διδουκαλειό για έξετασίσις πήμινε προς έρεσιν υφαιον

Άλλά ό πατριώτης; του σ' αυτόν τον μικρόν φίλον του δέν έδοκ' εύχεται έκαι στην Αίτωλία κ.λ.π. κ. λ. π

οι σπου; Είπε ποιήμα αυτό όχι γουβαριόλιον; Α ο. Δ ε λ λ ά ρ η ν, Γιάννης. Νά να γράφεις συγδρομητής πρόσει να έμβάστε πρώτον τα χρέηματα. Τά χειρόγραφα δέν επιστρέφονται. Μά; είναι έντελώς άδύνατον αυτό. Τό μαυροκλειστόν ποιήμα σας όχι δημοσιεύομεν. Μά, προς Θεού... Τό άποκαλείτε ποιήμα αυτό :

Έκθεσις ύποσχηματος, διά χοροπηρήματα. Είς την έφημερίδα, πως έρεσθη σκελαρίδα. Αιούσας Κύριοι, μίαν δή- [λατινιστίον, ποτέ μη άπομοίητε, θά έπι- [βληθήτε εις πρόσσιον Διο προσλήθη; του Παπα [Βασίλειου, Την 8ην Σεπτεμβρίου Ήμερα Πέμπτη έσπερας, τι έπαθα με ένα τέρας. Χίλια έννεακόσια είκοσι [έτα δηλώ τα δεινοπαθήματα γρα- [φτά. Έπαρομοίωσθη ό «Άγιος Οί- [ζωνμος, πώς πώς έβγαλε τους δύο ό [πρώσους] εις την θυγατέρα του Βασι- [λική, πού τό μετινούκτιον συνή- [θημεν έκαι. Ένεφανίσθην και έγω ως [ρίλος, εις τό σπίτι της Βικιλίας, εις τον Κορδάν έξαμα τον [δ' Ιανου, και ειςτην Βατίλω έπετάχθην [πό τον ύπνον Κατά έημερώματα, έπετάξομεν τα πατώματα, Την φυσικήν... άνάγκ... μας δια να κόμωμεν, κλπ. κλπ. Β ε κ ο η ν. Θεομηχην. Το έργομ. Φ. Λ α π α λ ί α ν, Παύλα. Αν μά; είναι χρήσιμα αυτά

ΤΟ ΦΩΡΤΗΟΝ ΤΡΑΜΜΟΦΩΝΟΝ STARR ΥΠΕΡΕΧΕΙ

ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΕΛΕΙΑ ΠΟΙΟΤΗΣ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ ΤΙΜΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΙΑΝΟΝ STARR 12 - ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ - 12 ΑΘΗΝΑΙ

... (small text at the bottom left)